

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

► **V****ПАРИЧНО СПОРАЗУМЕНИЕ**

между Европейския съюз и града-държава Ватикан

(2010/С 28/05)

(ОВ С 28, 4.2.2010 г., стр. 13)

Изменен с:

Официален вестник

		№	страница	дата
► <b><u>M1</u></b>	Решение 2012/355/ЕС на Комисията от 2 юли 2012 година	L 174	24	4.7.2012 г.
► <b><u>M2</u></b>	Решение 2014/С 73/06 на Комисията от 6 март 2014 година	С 73	29	12.3.2014 г.
► <b><u>M3</u></b>	Решение (ЕС) 2015/767 на Комисията от 12 май 2015 година	L 120	58	13.5.2015 г.
► <b><u>M4</u></b>	Решение (ЕС) 2016/255 на Комисията от 23 февруари 2016 година	L 47	10	24.2.2016 г.
► <b><u>M5</u></b>	Решение (ЕС) 2017/124 на Комисията от 24 януари 2017 година	L 19	64	25.1.2017 г.
► <b><u>M6</u></b>	Решение (ЕС) 2018/495 на Комисията от 22 март 2018 година	L 81	77	23.3.2018 г.
► <b><u>M7</u></b>	Решение (ЕС) 2019/511 на Комисията от 26 март 2019 година	L 85	24	27.3.2019 г.
► <b><u>M8</u></b>	Решение (ЕС) 2020/109 на Комисията от 23 януари 2020 година	L 19	36	24.1.2020 г.



## ПАРИЧНО СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейския съюз и града-държава Ватикан

(2010/С 28/05)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, представляван от Европейската комисия и от Италианската република,

и

ГРАДЪТ-ДЪРЖАВА ВАТИКАН, представляван от Светия престол по смисъла на член 3 от Латеранския договор,

като имат предвид, че:

- (1) По силата на Регламент (ЕО) № 974/98 на Съвета от 3 май 1998 г. еврото замени на 1 януари 1999 г. валутите на всички държави-членки, участващи в третата фаза на икономическия и паричен съюз, в т.ч. и на Италия.
- (2) Италия и градът-държава Ватикан бяха обвързани преди създаването на еврото посредством двустранни споразумения по парични въпроси, и по-специално посредством *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*, сключено на 3 декември 1991 г.
- (3) Декларация № 6, приложена към Заключителния акт на Договора за Европейския съюз, постановява, че Общността следва да обезпечи предоговарянето на съществуващите споразумения с града-държава Ватикан, ако това се налага вследствие на въвеждането на единната валута.
- (4) Европейската общност, представлявана от Италианската република заедно с Европейската комисия и Европейската централна банка (ЕЦБ), сключи на 29 декември 2000 г. Парично споразумение с града-държава Ватикан.
- (5) В съответствие с Паричното споразумение градът-държава Ватикан използва еврото като своя официална валута и присъжда на евробанкнотите и евромонетите статут на законно платежно средство. Той следва да гарантира, че правилата на ЕС за банкнотите и монетите в евро, включително и тези, свързани със защитата им срещу фалшифициране, са приложими в рамките на неговата територия.
- (6) Това споразумение не задължава по никакъв начин ЕЦБ и националните централни банки да включват финансовите инструменти на града-държава Ватикан в списъка/списъците с ценни книжа, отговарящи на изискванията за операции на паричната политика на Европейската система на централните банки.
- (7) Следва да бъде създаден Съвместен комитет, включващ представители на града-държава Ватикан, на Италианската република, на Комисията и на ЕЦБ, за да бъде проучено прилагането на настоящото споразумение, да се определи годишният таван за емисията на монети, да се разгледа

**▼B**

целесъобразността на минималната част от монетите, която ще бъде пусната в обращение по номинална стойност, както и да се оценят мерките, предприети от града-държава Ватикан за прилагане на съответните законодателни актове на ЕС.

- (8) Съдът на Европейския съюз следва да бъде съдебният орган, отговарящ за разрешаването на спорове, които могат да възникнат в резултат на прилагането на споразумението,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

*Член 1*

Градът-държава Ватикан има право да използва еврото като своя официална парична единица в съответствие с регламенти (ЕО) № 1103/97 и (ЕО) № 974/98. Градът-държава Ватикан присъжда на евробанкнотите и евромонетите статут на законно платежно средство.

*Член 2*

Градът-държава Ватикан не емитира банкноти, монети или каквито и да било парични заместители, освен ако условията за това емитиране са били договорени с Европейския съюз. Условията за емитиране на евромонети, считано от 1 януари 2010 г., са изложени в членовете по-долу.

*Член 3*

1. Годишният таван (по отношение на стойността) за емисията на евромонети на града-държава Ватикан се изчислява от създадения с настоящото споразумение Съвместен комитет като сбор от:

- *фиксирана част*, чиято първоначална стойност е определена на 2 300 000 EUR за 2010 г. Съвместният комитет може ежегодно да преразглежда фиксираната част, за да бъдат отчетени както инфлацията — въз основа на инфлацията в Италия през година  $n-1$  според хармонизирания индекс на потребителските цени (ХИПЦ), така и евентуални значителни промени, оказващи влияние върху пазара на колекционерски евромонети;
- *променлива част*, съответстваща на средния обем на емисиите на монети на глава от населението в Италианската република през година  $n-1$ , умножен по броя на жителите на града-държава Ватикан.

2. Градът-държава Ватикан може също така да емитира специална възпоменателна монета и/или колекционерски монети в годините, когато Светият престол е вакантен. В случай че вследствие на тази специална емисия общият обем на емисиите превиши тавана, посочен в параграф 1, стойността на тази емисия се отчита като използване на частта, останала под тавана през предходната година, и/или за приспадане от тавана за следващата година.

*Член 4*

1. Емитираните от града-държава Ватикан евромонети са идентични на монетите, емитирани от приелите еврото държави-членки на Европейския съюз, по отношение на номинала, статута

**▼B**

на законно платежно средство, техническите характеристики и дизайна на общите страни, както и общите характеристики на дизайна на националните страни.

2. Градът-държава Ватикан уведомява предварително Комисията относно проектите на националните страни на своите евромонети, а Комисията от своя страна проверява тяхното съответствие с правилата на ЕС.

*Член 5*

1. Емитираните от града-държава Ватикан евромонети се изсичат от Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato на Италианската република.

2. Чрез дерогация от параграф 1 градът-държава Ватикан може да възложи изсичането на своите монети на монетен двор в ЕС, изсичащ евромонети, който е различен от посочения в параграф 1, след одобрение от страна на Съвместния комитет.

*Член 6*

1. Обемът на емисията евромонети на града-държава Ватикан се прибавя към обема на емисията евромонети на Италия с цел получаване на одобрение от Европейската централна банка за общия обем на емисията на тази държава-членка в съответствие с член 128, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Не по-късно от 1 септември всяка година градът-държава Ватикан уведомява Италианската република относно обема и номиналната стойност на евромонетите, които той възнамерява да емитира в рамките на следващата година. Градът-държава Ватикан уведомява и Комисията относно планираните условия на емисията на тези монети.

3. След подписването на настоящото споразумение градът-държава Ватикан съобщава посочената в параграф 2 информация за 2010 г.

4. Без да се засяга емитирането на колекционерски монети, градът-държава Ватикан пуска в обращение по номинална стойност най-малко 51 % от ежегодно емитираните евромонети. На всеки пет години Съвместният комитет проверява целесъобразността на минималната част от монетите, която ще бъде пусната в обращение по номинална стойност, и може да вземе решение за нейното увеличаване.

*Член 7*

1. Градът-държава Ватикан може да емитира колекционерски евромонети. Те се включват в годишния таван, посочен в член 3. Емисията на колекционерски евромонети на града-държава Ватикан трябва да бъде в съответствие с установените насоки на ЕС за колекционерските евромонети, които, *inter alia*, изискват приемането на технически характеристики, дизайн и купюрен строеж, които позволяват колекционерските евро монети да бъдат разграничени от монетите, предназначени за пускане в обращение.

2. Емитираните от града-държава Ватикан колекционерски монети не са законно платежно средство в Европейския съюз.



#### Член 8

1. Градът-държава Ватикан се ангажира с приемането на всички целесъобразни мерки, чрез пряко транспониране или възможни еквивалентни действия, с оглед на прилагането на изброените в приложението към настоящото споразумение правни актове и правила на ЕС в областта на:

- а) евробанкнотите и евромонетите;
- б) предотвратяването на изпирането на пари, предотвратяването на измамите и фалшифицирането на парични и непарични разплащателни средства, на медали и отличителни знаци, както и на изискванията за статистическо отчитане.

В случай че в града-държава Ватикан бъде създаден банков сектор, списъкът на правните актове и правила в приложението ще бъде разширен, за да обхване банковото и финансовото законодателство на ЕС и съответните правни актове и правила на ЕЦБ, по-специално относно изискванията за статистическо отчитане.

2. Посочените в параграф 1 правни актове и правила се прилагат от града-държава Ватикан в съответствие със сроковете, посочени в приложението.

3. Всяка година приложението се изменя от Комисията, за да бъдат отчетени новите действащи правни актове и правила на ЕС, както и измененията на съществуващите такива. Впоследствие Съвместният комитет определя целесъобразни и приемливи срокове за прилагането на добавените в приложението нови правни актове и правила от страна на града-държава Ватикан.

4. Актуализираното приложение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

#### Член 9

Установените в града-държава Ватикан финансови институции могат да имат достъп до междубанков сетълмент и разплащания и до системите за сетълмент на ценни книжа в рамките на еврозоната при правила и условия, които се определят от централната банка на Италия с одобрението на Европейската централна банка.

#### Член 10

1. Съдът на Европейския съюз притежава правомощията и изключителната компетентност за разрешаването на трайни спорове между страните, които може да възникнат вследствие на прилагането на настоящото споразумение и които не може да бъдат решени в рамките на Съвместния комитет.

2. Ако Европейският съюз (действащ по препоръка на делегацията на ЕС в Съвместния комитет) или градът-държава Ватикан смята, че другата страна не е изпълнила свое задължение по настоящото споразумение, случаят може да бъде отнесен до Съда. Решението на Съда ще бъде задължително за страните, които трябва да вземат необходимите мерки, за да се съобразят с решението в срок, който ще бъде определен от Съда в неговото решение.

**▼B**

3. В случай че Европейският съюз или градът-държава Ватикан не успее да вземе необходимите мерки, за да се съобрази с решението в определения срок, другата страна може незабавно да прекрати споразумението.

*Член 11*

1. Създава се Съвместен комитет. Той ще се състои от представители на града-държава Ватикан и на Европейския съюз. Делегацията на ЕС се състои от представители на Комисията и на Италианската република, както и от представители на Европейската централна банка. Делегацията на Европейския съюз приема своя процедурен правилник чрез консенсус.

2. Съвместният комитет заседава най-малко веднъж годишно. Председателството се сменя ежегодно между представителите на Европейския съюз и представителите на града-държава Ватикан. Съвместният комитет приема своите решения с единодушие.

3. Съвместният комитет обменя становища и информация и приема решенията, посочени в членове 3, 6 и 8. Той проучва мерките, взети от града-държава Ватикан, и полага усилия за разрешаване на евентуалните спорове, възникнали вследствие на прилагането на настоящото споразумение.

4. Европейският съюз е първият председател на Съвместния комитет след влизането в сила на настоящото споразумение, както е посочено в член 13.

*Член 12*

Без да се засяга член 10, параграф 3, всяка страна може да прекрати настоящото споразумение с едногодишно предизвестие.

*Член 13*

Настоящото споразумение влиза в сила на 1 януари 2010 г.

*Член 14*

Паричното споразумение от 29 декември 2000 г. се отменя от датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Позоваванията на споразумението от 29 декември 2000 г. се приемат като позовавания на настоящото споразумение.

## ▼ M8

## ПРИЛОЖЕНИЕ

	Правни разпоредби, които следва да бъдат приложени	Срок за прилагане
	<b>Предотвратяване на изпирането на пари</b>	
1	Рамково решение 2001/500/ПВР на Съвета от 26 юни 2001 г. относно прането на пари, идентифицирането, проследяването, замразяването, изземването и конфискацията на средствата и приходите от престъпна дейност (ОВ L 182, 5.7.2001 г., стр. 1)	
2	Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 39)	31 декември 2016 г. <sup>(2)</sup>
3	Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 1)	31 декември 2017 г. <sup>(3)</sup>
4	Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73)  изменена с:	31 декември 2017 г. <sup>(3)</sup>
5	Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 43)  допълнена с:	31 март 2020 г. <sup>(6)</sup>
6	Делегиран регламент (ЕС) 2016/1675 на Комисията от 14 юли 2016 г. за допълване на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета чрез идентифициране на високорисковите трети държави със стратегически слабости (ОВ L 254, 20.9.2016 г., стр. 1)  изменен с:	31 декември 2017 г. <sup>(5)</sup>
7	Делегиран регламент (ЕС) 2018/105 на Комисията от 27 октомври 2017 г. за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2016/1675 във връзка с добавянето на Етиопия в списъка на високорисковите трети държави в таблицата в точка I от приложението (ОВ L 19, 24.1.2018 г., стр. 1)	31 март 2019 г. <sup>(6)</sup>
8	Делегиран регламент (ЕС) 2018/212 на Комисията от 13 декември 2017 г. за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2016/1675 за допълване на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета, по отношение на добавянето на Тринидад и Тобаго, Тунис и Шри Ланка в таблицата в точка I от приложението (ОВ L 41, 14.2.2018 г., стр. 4)	31 март 2019 г. <sup>(6)</sup>
8	Делегиран регламент (ЕС) 2018/1108 на Комисията от 7 май 2018 г. за допълване на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета с регулаторни технически стандарти относно критериите за определяне на централни звена за контакт за издателите на електронни пари и доставчиците на платежни услуги и с правила за техните функции (ОВ L 203, 10.8.2018 г., стр. 2)	31 декември 2020 г. <sup>(7)</sup>

## ▼ M8

	Правни разпоредби, които следва да бъдат приложени	Срок за прилагане
10	Делегиран регламент (ЕС) 2018/1467 на Комисията от 27 юли 2018 г. за изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2016/1675 за допълване на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета чрез добавяне на Пакистан в таблицата в точка I от приложението (ОВ L 246, 2.10.2018 г., стр. 1)	31 декември 2019 г. (7)
11	Делегиран регламент (ЕС) 2019/758 на Комисията от 31 януари 2019 г. за допълване на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за минималните действия и вида допълнителни мерки, които кредитните и финансовите институции трябва да предприемат с цел ограничаване на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма в някои трети държави (ОВ L 125, 14.5.2019 г., стр. 4)	31 декември 2020 г. (7)
12	Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005 (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 6)	31 декември 2021 г. (7)
13	Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22)	31 декември 2021 г. (7)
<b>Предотвратяване на измамите и фалшифицирането</b>		
14	Регламент (ЕО) № 1338/2001 на Съвета от 28 юни 2001 г. за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране (ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 6)  изменен с:	31 декември 2010 г.
15	Регламент (ЕО) № 44/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1338/2001 за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране (ОВ L 17, 22.1.2009 г., стр. 1)	
16	Регламент (ЕО) № 2182/2004 на Съвета от 6 декември 2004 г. относно medalите и символите, подобни на евромонети (ОВ L 373, 21.12.2004 г., стр. 1)  изменен с:	31 декември 2010 г.
17	Регламент (ЕО) № 46/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2182/2004 относно medalите и символите, подобни на евромонети (ОВ L 17, 22.1.2009 г., стр. 5)	
18	Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета (ОВ L 151, 21.5.2014 г., стр. 1)	31 декември 2016 г. (2)
19	Директива (ЕС) 2019/713 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за борба с измамите със и подправянето на непарични платежни средства и за замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета (ОВ L 123, 10.5.2019 г., стр. 18)	31 декември 2021 г. (7)
<b>Правила за еврбанкнотите и евромонетите</b>		
20	Заклучения на Съвета от 10 май 1999 г. относно системата за управление на качеството на евромонетите	31 декември 2010 г.



## ▼ M8

	Правни разпоредби, които следва да бъдат приложени	Срок за прилагане
21	Насоки ЕЦБ/2003/5 на Европейската централна банка от 20 март 2003 г. за налагане на мерки, които да се противопоставят на незаконното възпроизвеждане на евробанкноти, и относно замяната и изтеглянето от обращение на евробанкноти (ОВ L 78, 25.3.2003 г., стр. 20)  изменени с:	31 декември 2010 г.
22	Насоки ЕЦБ/2013/11 на Европейската централна банка от 19 април 2013 г. за изменение на Насоки ЕЦБ/2003/5 за налагане на мерки, които да се противопоставят на незаконното възпроизвеждане на евробанкноти, и относно замяната и изтеглянето от обращение на евробанкноти (ОВ L 118, 30.4.2013 г., стр. 43)	31 декември 2014 г. (1)
23	Решение ЕЦБ/2010/14 на Европейската централна банка от 16 септември 2010 г. относно проверките за истинност и годност и за връщането в обращение на евробанкноти (ОВ L 267, 9.10.2010 г., стр. 1)  изменено с:	31 декември 2012 г.
24	Решение ЕЦБ/2012/19 на Европейската централна банка от 7 септември 2012 г. (ОВ L 253, 20.9.2012 г., стр. 19)	31 декември 2013 г. (1)
25	Регламент (ЕС) № 1210/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 г. относно установяване на истинността на евро монетите и обработката на негодни за употреба евро монети (ОВ L 339, 22.12.2010 г., стр. 1)	31 декември 2012 г.
26	Регламент (ЕС) № 651/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно емитирането на евромонети (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 135)	31 декември 2013 г. (1)
27	Решение ЕЦБ/2013/10 на Европейската централна банка от 19 април 2013 г. относно купюрите, спецификациите, възпроизвеждането, замяната и изтеглянето от обращение на евробанкноти (ОВ L 118, 30.4.2013 г., стр. 37)  изменено с:	31 декември 2014 г. (1)
28	Решение (ЕС) 2019/669 на Европейската централна банка от 4 април 2019 г. за изменение на Решение ЕЦБ/2013/10 относно купюрите, спецификациите, възпроизвеждането, замяната и изтеглянето от обращение на евробанкноти (ОВ L 113, 29.4.2019 г., стр. 6)	31 декември 2020 г. (7)
29	Регламент (ЕС) № 729/2014 на Съвета от 24 юни 2014 г. относно купюрния строеж и техническите спецификации на разменните евромонети (ОВ L 194, 2.7.2014 г., стр. 1)	31 декември 2013 г. (2)

**Раздел от приложението към Парижното споразумение в съответствие с *ad hoc* договореностите на Съвместния комитет по искане на Светия престол и града държава Ватикан относно включването на съответните правила, приложими за субектите, които извършват финансови дейности на професионална основа**

	Съответните части от следните правни инструменти	Срок за прилагане
30	Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1)  изменена с:	31 декември 2016 г. (2)
31	Директива 2001/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 г. (ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 28)	
32	Директива 2003/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 16)	

## ▼M8

	Съответните части от следните правни инструменти	Срок за прилагане
33	Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. (ОВ L 224, 16.8.2006 г., стр. 1)	
34	Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338)	31 декември 2017 г. (2)
35	Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1) и свързаните мерки от ниво 2, когато е целесъобразно	31 декември 2017 г. (2)
	изменен с:	
36	Регламент (ЕС) 2017/2395 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на преходните мерки за смекчаване на въздействието от въвеждането на МСФО 9 спрямо собствения капитал и за третирането като големи експозиции на някои експозиции в публичния сектор, деноминирани в местната валута на която и да е държава членка (ОВ L 345, 27.12.2017 г., стр. 27)	30 юни 2019 г. (6)
37	Регламент (ЕС) 2017/2401 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 1)	31 март 2020 г. (6)
38	Регламент (ЕС) 2019/630 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на минималното покритие за загуби за необслужвани експозиции (ОВ L 111, 25.4.2019 г., стр. 4)	31 декември 2020 г. (7)
39	Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1) и свързаните мерки от ниво 2, когато е целесъобразно	30 септември 2018 г. (4)
	изменен с:	
40	Регламент (ЕС) 2016/1033 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юни 2016 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 относно пазарната злоупотреба и Регламент (ЕС) № 909/2014 за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа (ОВ L 175, 30.6.2016 г., стр. 1)	30 септември 2018 г. (5)
41	Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба) (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 179)	30 септември 2018 г. (4)
	<b>Законодателство в областта на събирането на статистическа информация (*)</b>	
42	Насоки ЕЦБ/2013/24 на Европейската централна банка от 25 юли 2013 г. относно изискванията за статистическа отчетност на Европейската централна банка по отношение на тримесечните финансови сметки (ОВ L 2, 7.1.2014 г., стр. 34)	31 декември 2016 г. (2)
	изменени с:	
43	Насоки (ЕС) 2016/66 на Европейската централна банка от 26 ноември 2015 г. за изменение на Насоки ЕЦБ/2013/24 относно изискванията за статистическа отчетност на Европейската централна банка по отношение на тримесечните финансови сметки (ЕЦБ/2015/40) (ОВ L 14, 21.1.2016 г., стр. 36)	31 март 2017 г. (4)

## ▼M8

	Съответните части от следните правни инструменти	Срок за прилагане
44	Регламент (ЕС) № 1071/2013 на Европейската централна банка от 24 септември 2013 г. относно баланса на сектор „Парично-финансови институции“ (ЕЦБ/2013/33) (ОВ L 297, 7.11.2013 г., стр. 1)  изменен с:	31 декември 2016 г. <sup>(2)</sup>
45	Регламент (ЕС) № 1375/2014 на Европейската централна банка от 10 декември 2014 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 1071/2013 относно баланса на сектор „Парично-финансови институции“ (ЕЦБ/2013/33) (ЕЦБ/2014/51) (ОВ L 366, 20.12.2014 г., стр. 77)	
46	Регламент (ЕС) № 1072/2013 на Европейската централна банка от 24 септември 2013 г. относно статистиката на лихвените проценти, прилагани от парично-финансовите институции (ЕЦБ/2013/34) (ОВ L 297, 7.11.2013 г., стр. 51)  изменен с:	31 декември 2016 г. <sup>(2)</sup>
47	Регламент (ЕС) № 756/2014 на Европейската централна банка от 8 юли 2014 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 1072/2013 (ЕЦБ/2013/34) относно статистиката на лихвените проценти, прилагани от парично-финансовите институции (ЕЦБ/2014/30) (ОВ L 205, 12.7.2014 г., стр. 14)	
48	Насоки ЕЦБ/2014/15 на Европейската централна банка от 4 април 2014 г. относно паричната и финансовата статистика (ОВ L 340, 26.11.2014 г., стр. 1)  изменени с:	31 декември 2016 г. <sup>(2)</sup>
49	Насоки (ЕС) 2015/571 на Европейската централна банка от 6 ноември 2014 г. за изменение на Насоки ЕЦБ/2014/15 относно паричната и финансовата статистика (ЕЦБ/2014/43) (ОВ L 93, 9.4.2015 г., стр. 82)	
50	Насоки (ЕС) 2016/450 на Европейската централна банка от 4 декември 2015 г. за изменение на Насоки ЕЦБ/2014/15 относно паричната и финансовата статистика (ЕЦБ/2015/44) (ОВ L 86, 1.4.2016 г., стр. 42)	31 март 2017 г. <sup>(4)</sup>
51	Насоки (ЕС) 2017/148 на Европейската централна банка от 16 декември 2016 г. за изменение на Насоки ЕЦБ/2014/15 относно паричната и финансовата статистика (ЕЦБ/2016/45) (ОВ L 26, 31.1.2017 г., стр. 1)	1 ноември 2017 г. <sup>(5)</sup>
52	Насоки (ЕС) 2018/877 на Европейската централна банка от 1 юни 2018 г. за изменение на Насоки ЕЦБ/2014/15 относно паричната и финансовата статистика (ЕЦБ/2018/17) (ОВ L 154, 18.6.2018 г., стр. 22)	1 октомври 2019 г. <sup>(6)</sup>

<sup>(1)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2013 г.

<sup>(2)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2014 г.

<sup>(3)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2015 г.

<sup>(4)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2016 г.

<sup>(5)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2017 г.

<sup>(6)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2018 г.

<sup>(7)</sup> Тези срокове бяха договорени на заседанието на Съвместния комитет през 2019 г.

<sup>(\*)</sup> Съгласно договореното в рамките на модела за опростено статистическо отчитане